

Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus!

Hozzám már hűtlenek lettek a szavak, hisz minden elmondattatott. Minden nagy tett, hogy Nagyasszony, hogy anya, hogy értem élő. Most az jutna eszünkbe, hogy mint könnyű, lenge lány, ha odaintik, kinyújtóztál a halál oldalán. Nem hiszem. Sosem nyújtóztál ki. Sosem pihentél.

Erzsébet, Erzsike, Te nem csak éltél, hanem áradtál. Szétáradtál köztünk, és talán ezért nem hittük el, hogy van valami, ami legyőzhet Téged. És bár itt többen búcsúznak, én nem búcsúzom. Én hiszem, hogy ez az áradás, legyen szó szülőkről, cserkészekről, párthoz kötődőkről, vagy párttól függetlenekről, a felvidékről, ez az áradás mindig köztünk lesz. Mert ha egy Nagyasszonytól búcsúzkodunk, márpedig Te az vagy, azt illik mondani, hogy élsz, és uralkodol örökkön. S akik ismerhettünk, köszönjük, hogy ismerhettünk.

Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus!